

Universitätsbibliothek Paderborn

**Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot
Eisleben**

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Vant beelt des Crucifix. Dat XLIII. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

in eynt dat haer moeder haer die cleeren gheft
na den inbal van haer eygen glorie / ende niet
wt eenen soeten treck t'haerwaerts / soo ooch
alle de sinnelijckheyt / eer / ende dienst diemen
aent beelt van myn cruyſ doet / en connen my
niet te vollen smaken / soo lange als den men-
sche hem niet en veneersticht het voorbeelt van
myn lijden na te volghen.

Vant beelt des Crucifix.

DAT XLIII. CAPITTEL.

Sp was seer sozchuldich om te crighen het
beelt vant H. Cruyſ / op datſe dat dickywils
ter lieſden van haren Heere ſoude eerem.
Maer ooc wertſe wederhouwen van haer con-
ſcientie: want ſy vreesde datſe dooz ſoodanighe
veſſeninge ſoude mogen belet gewordē hebben
vant genieten vande binneste gauen Godts.
Waer ouer ſy oock vanden Heere ſulcken ant-
woort ghercreghen heeft. En wilt niet vreſen
lieſte/want ghy en ſult gheenſins daer door
mogen belet worden inden Geest/ als ic alleen
ben de oorſake van v becommeringhe / ende ic
belijde dat my niet weynigh aengenaem en is
de neerſtighe deuotie/ waer dooz vermant ghe-
ſint is tot het beelt van myn cruceinge. Ende
gelijck het plochte te ghebeuren/dat eenen Co-
ninck/hebbende ſijn ouerbeminde brupt / niet
de welcke ouermidts dat hy niet gheuerichen
tan zijn ſomwijlen ſyngen lieſten neue laet in
ſyn plaertse / aenden welcke wat vrientschappe
ende minnelijckheyt de brupt bewijſt/ hy den
bruptdegom dat acht oft hem ghebeurt war-
om dat hy wel weet dat ſy dat doet / niet wt
onbe-

onbehoorlycke liefde tot den cosijn oft nene/
maer door eenen supuerē puer om sijnen wil-
le: soo hebbe ic oock genoechte inde eere die be-
wesen wort aen mijn Crups/ die puer geschiet
t mijnder liefde. Ten ware dat den mensche
alleen sijn ghenoechte nam in het crups te be-
sitten / ende hem niet en bemeerstichde daer
door te ouerdencken de liefde ende ghetrouwic-
heyt/waer door ick my geweerdicht hebbe de
bitterheyt des lijdens aen te gaen: oft op eenige
andere maniere noch meer toegaf sijn eyghen
sinnelijckheit dan dat hy hem soude bemeersti-
ghen te volghen het eerweerdich voorbeelt van
mijn lijden.

Hoe dat de siele door de Goddelijke soeticheydt
ghetrocken wordt.

DAT XLIII. CAPITTEL.

Alsse op eenen nacht denotelischer met de
Passie ons Heeren haer becommert hadde/
ende daer door als sonder toom vervoert wert
inden agront der begeerlijkheden/ soo heest se
haer leuer geboelt als onsteken door al te groo-
ten brant der begheerlijkheden / ende sy heest
ghesepte tot den Heere: Mynen soetsten bemin-
der/ waert dat de menschen wisten het gene ick
mi gheboele/ sy souden re recht segghen dat ick
my van sulcken viericheydt soude behoozen te
onthouwen / om de ghesontheyt des lichaems
wederom te crijgen/ daert nochtans v den be-
kender van myn verholentheden claerlijcken
bekent is/ dat ick my oock niet alle het gewelt
van myn trachten ende sinnen niet en soude
hebben conuen wederhouwen van v doordrin-

¶ 2 ghende

